

Tanít-e a történelem?

2024 április 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A nagy sereg ezzel megsemmisült.

Már ifjú iskoláskorunkban megtanultuk a mondást: „a történelem az élet tanítómestere”. Ez a bölcs állítás állítólag Cicerótól származik, s e mondás egyik változata, melyet Komoróczy Géza, ókor-tudósunk imígyen változtatott

meg: „Az élet a történelem tanítómestere.” Szerintem mindkét mondás igaz, magunk is könnyen megtapasztalhatjuk.

Lassan 212 éve lesz, hogy Napóleon nagy hadserege, a Grande Armée megindult Oroszországba. Nem állítom, hogy a tanulmányaink során sokat hallhattunk volna a nagy háborúról, s annak titkairól, leginkább nagyszabású romantikus játékfilmek igyekeztek megmutatni, milyen is lehetett az a kétszáz évvel ezelőtti világ, s az akkori csaták. Azt azonban megtanították nekünk, akik a második világháború után születünk, hogy Franciaország csúfos vereséget szenvedett akkoriban. Aligha árulok el titkot, hogy a napóleoni háborút egy magát mini Napóleonnak képzelő túlmozgásos országvezető viselkedése miatt említem meg. Franciaország első embere, Emmanuel Macron ugyanis abban a fékevesztett demokráciában, amelyben élünk, körbe rohargálta már Európa vezetőit, hogy meggyőzzék őket, itt az idő, hogy katonákat küldjenek az európai országok Ukrajnába, az oroszok ellen.

A történelemkönyvekből tudhatjuk, hogy az a hajdani napóleoni háború nyáron, június hónapjában kezdődött, ekkor indultak meg a hadak, s hamarosan totális vereséget kellett elszenvedniük. Lehet, Macron úr világot megrengető elképzelését a közelgő nyár ihlette, de valahogyan elfelejtette, hogy akkoriban hamar jött a vereség. Az időnk persze változnak, a hadászat, a technika szintén változik, nem is kicsit, nagyon. Így hát a fegyvereket és a hadviselés fortélyait illetően aligha hinném, hogy érdemes lenne összehasonlítást tenni az akkori és a mostani idők között, ez amúgy is a szakértőkre tartozik. Viszont érdemes abból a régi háborúból is levonni a tanulságokat. Ezt tette a RUBICON munkatársa, Tarján M. Tamás, akinek cikkéből a franciákat illetően számomra az derült ki, hogy az 1812-es hadjáratra két évig készültek. Idézem az írás idevonatkozó mondatait: „A hadjáratban a császár személyes vezetésével becslések szerint 600-800 ezer katona vett részt. A Grand Armée mintegy felét a franciák adták, a másik felét a szövetségesek, zömmel németek, osztrákok, olaszok, spanyolok tették ki.” Nos, ezeket a mondatokat olvasva, nyilván nem csak nekem, hanem másoknak is az juthat eszébe, hogy Macron úrnak alighanem valami hasonló elképzelése lehet, ezért rohargál Európa országainak vezetőihez, hogy segítségükkel csapatokat toborozzon, hiszen ott van előtte a napóleoni példa. Tarján M. Tamás cikkéből újból idézek egy megfontolandó mondatot az 1812-es csatát illetően: „Az idő az oroszoknak dolgozott, akik a halogató taktikának – mármint annak, hogy amíg Napóleon Európai országokban toborozgatott, addig az oroszok sikeresen kiegyenlítették a franciák technikai fölényét. Mindenesetre az Oroszországba benyomuló Grand Armée morálját jelzi, hogy már az első hét során mintegy 100 000 katona dezertált a sokak által reménytelennek tűnő háborúban.” Amely, mint tudjuk, az oroszok győzelmével végződött. A hadászathoz ért, és a történelmet ismerő szakemberek tudják, a francia vereség akkora volt, hogy lényegében Franciaország nem tudott talpra állni. Ez a háború, amit a könyvek orosz honvéd háborúnak neveznek, megfordította az erőviszonyokat a kontinensen, és előkészítette a császár bukását.

„Az idő nem halad, csak visszaváltozik”, valahogy így szól egy régi sláger refrénje. Nem tudom, hogy bölcs mondásokkal, vagy egyáltalán történelmi tanulságokkal foglalkozik-e Macron úr, mostanság ez nemigen látszik rajta. Nekünk, külső szemlélőknek viszont bizony eszünkbe juthat néhány – köztük nyomdafestéket nem tűrő – mondás is az ő viselkedéséről. (Csalán van benne. Mármint a mondásban.) Meg eszünkbe juthat az is, hogy Napóleon 1812-es csatájában seregének legalább ötszázezer katonája meghalt, eltűnt, vagy fogságba esett, és állítólag csak körülbelül húszezer ember tért haza. A nagy sereg ezzel megsemmisült.

Tanít-e a történelem? Ha az általam leírt időszakot nézem, ismereteinket gyarapítja a történelem, tehát oktatási szempontból tanít. Évszámokat jegyzünk meg, harcokat, veszedelmeket átélő emberek elbeszéléseit hallgatjuk meg, vagy olvasunk róluk, ám hogy tanulunk-e belőlük, arra nemigen tudok felelni. Macron úrra gondolva végképp nem. Mindenesetre ajánlanánk neki egy bölcs mondást, mégpedig George Orwelltől. Imígyen szól: „A háború egyik legborzasztóbb kísérőjelensége, hogy a hadipropaganda, az üvöltés, a hazugságtömeg és a győlölködés mind-mind olyan emberektől származik, akik nem harcolnak.” Orwell üzenetét Zelenskijnak is elküldheti.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
